

عنوان مقاله:

جهات جلب ثالث

محل انتشار:

فصلنامه دیدگاه های حقوق قضائی، دوره 24، شماره 85 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

محمد مولودی - دانشگاه بوعلی سینا

خلاصه مقاله:

دعوی جلب ثالث یکی از دعاوی طاری بوده که به اصحاب دعوی اصلی اجازه می دهد شخص ثالثی را به دادرسی جلب و او را تبدیل به یکی از اصحاب دعوا نمایند. قانون آیین دادرسی مدنی ایران، برخلاف بعضی از کشورها مثل لبنان، هیچ اشاره ای به اهداف و جهات جلب ثالث نکرده و در ماده ۱۳۵ موضوع را به طور مطلق بیان کرده است. با توجه به اطلاق این ماده و با استناد به پاره ای از قواعد دیگر هم چون خوانده محسوب شدن مجلوب ثالث و جلوگیری از تجدید و تکرار دعاوی و در نتیجه از بین بردن زمینه ی صدور آراء متعارض، می توان مدعی شد که برای طیف وسیعی از موارد امکان استفاده از جلب ثالث وجود دارد. بدین ترتیب، خواهان دعوی اصلی می تواند ثالثی را جلب و تقاضای محکومیت او را برای خواسته ای همانند خواسته دعوی اصلی و یا مرتبط با آن بنماید. هم چنان که خوانده نیز می تواند با جلب ثالث وی را در برابر خواهان دعوی اصلی و یا در برابر خود در معرض محکومیت قرار دهد. به علاوه، جلب ثالث می تواند وسیله ای کمکی و مقدماتی برای جالب جهت پیروزی در دعوی اصلی باشد که گاهی از آن به جلب ثالث کمکی یاد می شود.

کلمات کلیدی:

دعوی طاری، ارتباط دعاوی، جلب ثالث، جهت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1675342>

